

Integral Simfonies *Mendelssohn II* 25 anys ONCA

DIJOUS, 18.01.2018 – 20.00 h
Palau de la Música Catalana
Petit Palau
ONCA al Palau

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra

Gerard Claret, director

Aina Clotet, narradora

Joan Hernández, director escènic, adaptació de texts i dramatúrgia

Felix Mendelssohn (1809-1847)

La carta del pare (Abraham Mendelssohn)

Simfonia núm. 4, en Do menor, BWV N4 10'

1. Grave – Allegro
2. Andante
3. Allegro vivace

Record (Fanny Mendelssohn)

Simfonia núm. 6, en Mi bemoll major, BWV N6 12'

1. Allegro
2. Menuetto – Trio I – Trio II
3. Prestissimo

Destí (Jean Jacques Rousseau)

Simfonia núm. 12, en Sol menor, BWV N12 22'

1. Fuga (Grave) – Allegro
2. Andante
3. Allegro molto – più allegro

Final (Felix Mendelssohn)

Simfonia núm. 8, en Re major, BWV N8 25'

1. Adagio e grave – Allegro
2. Adagio
3. Menuetto – Trio (Presto)
4. Allegro molto – Più presto

Programa sense interrupcions

«Vindrà la mort, tan apassionada,
descabdellant un fredíssim lament,
i jo em deixaré endur i, en un moment,
em perdré en els braços de l'amada. [...]»

Narcís Comadira,
Abraços

Transicions

El 6 de novembre de 1821 Felix Mendelssohn comptava 12 anys i, acompanyat de Carl Zelter, el seu professor, va visitar Goethe a la casa de Weimar. L'escriptor va escoltar algunes de les obres escrites pel noi i les seves improvisacions al teclat: restà aclaparat pel talent torrencial d'un músic que, segons la seva opinió, superava, de molt, Mozart a la seva edat, al qual havia també tingut l'oportunitat de conèixer. En aquell moment, Felix està en plena composició de les simfonies per a cordes, prèvies a les grans obres de maduresa. Aquestes composicions ens permeten confirmar el judici del vell Goethe quan va dir a Zelter: *"El que el teu alumne ja aconsegueix en relació amb el que Mozart va aconseguir a la seva edat, és similar a la diferència que hi ha entre la conversa cultivada amb una persona adulta i el balbuceig d'un nen"*.

L'anècdota serveix per posar de manifest la increïble precocitat del talent de Mendelssohn, un d'aquells personatges que viuen de pressa i, sobretot, que moren massa aviat. Ni més ni menys que als 38 anys. I és que, tant en la forma com en el fons, les simfonies per a cordes mostren una maduresa miraculosa. El primer moviment de la *Simfonia núm. 4, en Do menor* és una mostra de totes les virtuts incipients de Mendelssohn: comença amb una frase elegant i dramàtica, clarament inspirada en Bach, compositor que, en bona mesura, deu a Mendelssohn la seva veneració actual. Aquest primer tema condueix a un segon, una fuga de brillant exposició i desenvolupament que, més enllà de la capacitat melòdica, posa en relleu l'enlluernador domini tècnic del noi.

L'altra gran influència perceptible en aquestes simfonies, és la de Wolfgang Amadeus Mozart. Bach i Mozart! Es tracta de tota una declaració d'intencions. A diferència dels seus contemporanis, Mendelssohn no pretén trencar amb el passat. Ans al contrari, beu d'aquest sense cap recança i esdevé el nexa d'unió entre dues generacions. A la seva manera, aquestes composicions de joventut, són veritables obres mestres de transició: la de l'elegant classicisme al desfermat romanticisme i la d'un nen amb un talent innat descomunal a la d'un compositor madur amb una veu pròpia i inconfusible.

Antoni Colomer

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra

Neix al 1992 en el format d'orquestra de cordes i Gerard Claret, n'és el concertino director. És gestionada per la Fundació ONCA, entitat formada pel Govern d'Andorra i la Fundació Crèdit Andorrà, que en són els patrons.

Al 2003 signa un conveni de col·laboració, amb el Teatre Auditori Sant Cugat i l'Escola Municipal de Música Victòria dels Àngels, de Sant Cugat del Vallès. La temporada 2004-2005, en col·laboració amb la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música Catalana, enceta el cicle de concerts de cambra. Ha estat dirigida per directors de reconegut prestigi, ha acompanyat molts solistes de renom, i ha actuat per Europa.

Ha enregistrat obres de Toldrà, Montsalvatge, Casals, Turina, entre altres, i ha estrenat Gemini de Cervelló, *Tres reflexos sobre una pastoral d'hivern* de Montsalvatge i la *Simfonia número 2, Andorrana* de Rendine. Al 2004 se li va atorgar la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

Amb la col·laboració de:

Patrons de l'ONCA:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

ONCA & Joan Enric Lluna

DIJOUS, 22.02.2018 — 20.00 h

Petit Palau

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra
Joan Enric Lluna, clarinet i director

L. Spohr: *Variacions sobre un tema de Danzi*

M. Bruch: *Serenata*

E. Granados-A. Guinovart: *Fantasia sobre Goyescas*

A. Guinovart: *Serenata Amadeus*

Preu: 12 euros